Ч. 123 (11.375). Львів, понеділок 4. червня 1928. Рочвіцна vрlata скрlacono ryezaltem. Рік XLVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло", Львів. — Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА: Місячно: в краю 4·50 зол. — За границею: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зл., Німеччині 7·50 зл., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зл., Австрії 7·50 зл. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Поклін Їх тіням.

Львів, 3. червня 1928.

Всі, що в них пливе кров українська, всі, що мають у грудях серце українське, вийдуть нині на могили тих, які віддали своє молоде, надійне життя за волю Батьківщини. Вийдуть на могили борців, щоби віддати поклін Їх тіням, щоби поновити закріплення невидимих, а таких сильних звязків між ними, героями і живими визнавцями й носіями того чогось могутнього, що Їх вело на смерть, що давало Їм силу вмірати на полі бою.

На могили, вкриті свіжим, молодим квіттям, на могили, сповиті смутком, але й осяяні загравою нового життя, нової боротьби, на могили на тиху, безсловну, німу і богату-богату змістом розмову, що завяжеться між ними, мешканцями могил і живими Їх братами!

На могили, щоби в хвилевому скупченні й зближенні живих з мертвими, відтворити світлу память тих великих і славних, тих болючо-трагічних і рівночасно таких миних, таких дорогих хвиль, переломових хвиль в історії Батьківщини нашої. На могили для очищення духа, для гарту, для обновлення, для єдности, для єднання і для сили!

Розлога земля українська носить на собі багато тисяч цих дорогих нам і таких обильних у відроджуючу силу нації могил. Горем і муками оповиті, кровю й кістками героїв наших начинені, вони стали національними святощами. Біля них розвинувся все народній культ. З них, з Їх таємної мови черпав колись свої пророчі думи творець нової України Шевченко, вони були джерелом сили для всіх творців українського національного відродження, вони виховували своїм німим горем і кликали своїм змістом історичних кривд тисячі до бою. Їх мова сколихнула нарешті цілим народом українським. І число могил збільшилося, зросло непомірно, поширилося на кожну пядь землі української, щоби своєю відсвіженою й скріпленою кривавою мовою тим сильніше, тим безпосередніше впливати на нові покоління українські, на Їх справність, на Їх збірну душу, на Їх мораль, на Їх внутрішню цінність, на обєднуючий Їх великий, святий ідеал і однодушне змагання до нього.

Тому на могили! Всі на могили славних борців, на могили для відсвіження памяти про Їх подвиги славні, на щиру-тиху розмову з ними. На могили для спільного всенародного єднання біля найбільшої святости, біля свіжих жертвенників національної волі української! На могили для поклону світлим тіням Героїв наших!

Сумні перспективи.

Катастрофа озимих засівів. — Мериторіяльне розміщення катастрофи. — Озимі й ярі засіви. — Польська й наша оцінка. — Безвиглядність у нашого селянства. — Спізнені кредити.

Українська територія під Польщею переходить в останніх літах серію елементарних катастроф. В р. 1924 заглянув у Сх. Галичину дошкульний голод, в 1927 р. навістила південно-гірські й підгірські повіти Сх. Галичини небувала своїми розмірами катастрофа повені, а цього року виразно стоїть вже перед нами жахлива примара голоду у звязку з пропажею озимин і слабкими виглядами ярих засівів.

На основі переведених оглядин представниками східно-галицького „Звіонзк-у Земян" і „Товариства Господарського" катастрофальний стан озимин представляється ось так:

Найважче потерпіли озимини на Поділлі, де вони пропали на всьому просторі тернопільського воєвідства. Єдино лише бучацький повіт вийшов з розмірно невеликими втратами. Найважче досягнула ця катастрофа повіти: Броди, Збараж, Золочів, Підгайці, Зборів, Гусятин і Чортків.

Дещо менше катастрофа обняла північно-західну частину Сх. Галичини (львівське воєвідство), де вимерзли озимі засіви в повітах: бобрецькім, равськім і жовківськім, а крім того град і пожар знищили яворівський повіт, менше потерпіли повіти: Сокаль, Любачів, Городок, Ліско і Березів.

Розмірно найменше досягла катастрофа полудневого-східну Галичину (станиславівське воєвідство), однак і там досить сильно потерпіли озимини від морозів в повітах: городенськім, товмацькім і снятинськім.

Взагалі озимини повимерзали в цілій Сх. Галичині на 20—80 проц. внаслідок сильних морозів і тонкої верстви снігу. Справу погіршили ще весняні розтопи та сильні нічні приморозки, що тягнуться досі.

Подібний стан озимини маємо й на Волині, де в останньому часі страшна градова туча просто переорала землю (особливо в кремянецькому повіті), злизуючи з лиця землі озимі й ярі засіви. В найліпшому разі сьогорічний збір може досягнути половини минулорічного збору.

Досить добре заповідаються ярі збіжа. На жаль, ізза недостачі посівного збіжа і кредитів їх сіяно мало, особливо ярої пшениці. В останньому часі дещо поправилися ярі ячмена й овес.

Такою є опінія директора „Звіонзку Земян" Лопушанського. Аналогічний погляд висловлює й проф. Жебровський на основі звітів і доповідей „Товариства Господарського".

Найрозпучливішим — на його думку — є стан озимин в тернопільському воєвідстві. На основі останніх звісток вспіли там переорати лише 30 проц. озимих засівів, заступаючи їх ярими збіжами, гречкою й картоплею. Та низька температура спричинила дуже повільну вегетацію ярих засівів.

У львівському воєвідстві означують він зменшення озимих засівів на 15 проц., а в станиславівському на 10 проц.

Зовсім природно, що спізнені засіви спричинять пізні жнива.

На наш погляд опінії представників польських господарських організацій є всетаки за оптимістичні. Наша господарська організація „Сільський Господар" оцінює втрату озимих *селянських* засівів на *55—60* проц., так що ледви 40 проц. озимих засівів може дати сякий-такий збір. І зовсім природно, бо представники польських господарських організацій брали на увагу лише велику земельну власність, яка все є у кращому положенні. Крім того їх опінія не була вільна і від чисто національного та клясового моменту. Найбільше знищення доглянули вони у тернопільському воєвідстві, яке в польській уяві є майже на половину польським та яке має найбільші великовласницькі латифундії. Зате найменше знищення доглянули вони у станиславівському воєвідстві, яке є в цілости українським та де велика земельна власність є або слабша, або находиться в значній частині в руках жидів.

Цікаво, що в тернопільському й львівському воєвідствах катастрофа досягнула майже виключно чисто українські повіти, як: Броди, Золочів, Зборів, Чортків, Сокаль, Любачів і Ліско.

Також ярі засіви не представляються так світло, як це подають представники польських господарських організацій, особливо засіви селянські. Велика у цьому вина польських державних фінансових установ, які перед- і підчас цілого виборчого періоду не лише стримали усі кредити, але й почали з політичних мотивів стягати їх від українського селянського населення, а недавно Банк Господарства Краєвого просто зробив гаракірі українському селянству на переднівку, вимовивши кредити українським економічним централям. І це ділося після повеневої катастрофи та після повної пропажі озимин. Такої поведінки не можна інакше назвати, як лише нерозумом і легкодушністю. Фінансова скрута не досягла великої власности — тому, що вона польська та й тому, що вона у виборчому періоді майже в 100 проц. найшла в урядовому таборі. Зовсім природно, що поміщики могли переорювати озимі засіви, маючи засоби й кредити на ярі посіви.

Аж в останньому часі, дня 31-го травня, себ-то після давно покінчених засівів розділено засівні кредити Банку Госпол. Краєвого, призначуючи для львівського воєвідства 300.000 зол., для тернопільського воєвідства 500.000 зол. (а крім того 200.000 зол. з інших джерел), а для станиславівського воєвідства 200.000 зол. З кредиту для львівського воєвідства призначено для яворівського повіту 60.000 зол., для равського, городецького й рудецького повітів призначено по 40.000 зол., а для сокальського, ліського, любачівського й березівського призначено по 20.000 зл. Ті кредити опроцентовано по 9 і пів проц. від ста. Не знати лише, чи в теперішньому моменті ті кредити вже щонебудь поможуть, як з огляду на спізнену пору, так і з огляду на те, що можна сумніватися, чи вони дістануться в покликані руки.

Сумні перспективи затемнюють ще теперішні морози, просто березнева температура та атмосферичні несподіванки, які є ще перед нами. Все те ще більше агущує колірп катастрофи та мусить заставити нас уже тепер подумати над зарадчими способами. Бо коли завчасу не подумаємо над цею справою, то можемо діждатися крайно сумних і безвиглядних наслідків.

Консульські завдання.

Промова новопризначеного конзуля СРСР. п. Лапчинського перед журналістами.

Новопризначений консул СРСР п. Лапчинський запросив до себе в суботу 2. ц. м. представників львівської преси, перед якими ось так висував свої завдання й обовязки:

Обовязок консуля кожної держави в тій місцевості, куди його призначає його уряд, полягає в тому, щоб боронити правові, економічні та політичні інтереси своєї батьківщини і горожан її [illegible] та репрезентувати державу [illegible] ду своєї країни. Але не менш важливим його завданням є всебічно вивчати [illegible] життя своєї консульської округи та [illegible] тої держави, котрої частиною та округа є, а рівно найповніше та найточніше інформувати й офіційних представників місцевої влади й місцеву громадську опінію про життя, культуру та економію тієї країни та народу, що він їх має честь заступати. Добре налагодивши таку обопільну інформацію, дуже богато можна зробити, щоб реально наблизити два народи, дві держави одну до одної, [illegible] новити взаємне розуміння між ними, [illegible] звязки між їхніми державами та громадськими діячами та діловими людьми в інтересі обох сторін.

І це особливо торкається кожного представника СРСР за кордоном. Бо ні одна країна в світі не викликає такої цікавости в своїх сусідів, як Радянський Союз. І в той-же час ні про одну не поширюється такої сили всяких помилкових, фантастичних, іноді просто потворних чуток, вигадок, [illegible]. Отже систематично боротися проти цього є одним з найактуальніших завдань радянського консуля — і сприяти тому, щоб місцева людність мала справедливу уяву про нашу державу. З другого боку і уряд і народні маси СРСР є надзвичайно заінтересовані мати найповнішу [illegible] про все, що діється за межами Радянського Союзу. [illegible]

ґського, що є корисне для народу та поступове щодо культури, науки, техніки. Отже радянський консуль повинен слідкувати за всім, що має таку вагу, і всіляко сприяти, щоб воно могло знайти шлях і до його батьківщини. Нарешті, і персональне обзнакомлення між радянськими та закордонними діячами: культурними, економічними та громадськими є одним із завдань радянського представника в певній місцевости.

Так розумію я завдання радянського представника в кожній країні та з таких принціпів буду виходити, проводячи свою діяльність, як консуль СРСР у Львові. І можу підкреслити, що все сказане ще багато краще, ніж для інших випадків стосується саме до консульської роботи СРСР у Львові.

Моя округа ще за старих часів була одною з найближчих до тих земель, що нині є в складі Радянського Союзу, точніше Радянської України. Багато інтересів звязують обидва терени, і то інтересів ділових, особистих, родинних. Є чимало сімей, котрих одні члени мешкають у нас, у Радянському Союзі, а другі тут, на цих землях. Полекшити їм зліквідувати таке ненормальне становище є моїм консульським обовязком. Є багато сесли, навіть цілих сільських громад, котрих права на землю можна юридично встановити лише дістаючи офіційні відомости з тих архівів, що нині є в розпорядженні місцевих органів радянської влади.

Є й приватні особи, що мають різноманітні майнові інтереси в Радянському Союзі, а мешкають тут — і навпаки — і такі інтереси можна забезпечити лише за допомогою консульства, що має нотаріяльні функції. Цілком природно, що зі всього цього походить що далі частіша потреба для громадян обох країв переїзджати кордон, або і зовсім переноситися з одного краю до другого, а тому справи про уділення віз та про зміну громадянства мають тенденцію хуткого зросту.

Далі в звязку з тим, що господарче життя на обох теренах, зруйноване світовою війною, починає знову нормалізуватися, повстає найпекучіша потреба поновити ті звязки, що колись були такі живі між обома країнами, поширити та поглибити їх. Отже і в цій галузі для діяльности радянського консульства у Львові відкривається велике поле.

Як відомо, моя округа складається з земель Волинської, Тернопільської, Станиславівської, Львівської, Люблинської та Краківської, де мешкає понад шість міліонів українців. Цілком зрозуміло, як цікавиться уся ця людність, всі її верстви тим, що діється у Радянському Союзі, де українська нація має свою державу. Отже надзвичайно є важливим щоб про Радянський Союз тут була справедлива увага, і що найактуальнішим моїм завданням буде спростовувати всю неправду, що свідомо або несвідомо про нього тут, на жаль, частенько поширюється. Я тішу себе надією, що в цьому місцева преса в першу чергу щиро стане мені на допомогу.

А я зі свого боку буду робити все від мене залежне, щоб поширювалися і на моїй батьківщині найдокладніші відомости про тутешні культурні, економічні та політичні досягнення. Маючи від свого уряду доручення детально вивчити політичне, економічне та культурне життя своєї консульської округи, я сподіваюся, що з боку всіх місцевих урядових осіб та громадських діячів я дістану цілковиту підтримку, щоб здійснити оце своє завдання.

Надаючи першорядне значіння особистим звязкам між тутешніми діячами та діячами Радянського Союзу, особливо Радянської України, я вживатиму всіх залежних від мене заходів, щоб полекшити такий звязок, зокрема щоби дати можливість ученим, митцям, економістам, кооператорам обох країв безпосередньо знайомитись з тими галузями життя, що їх цікавлять. І мені буде надзвичайно приємно безпосередньо звязатися з місцевими урядовими, громадськими та культурними діячами.

ЗІЗД ВОЄВОДІВ.

(іх) Призначений на понеділок до Варшави зізд воєводів пересунено на пятницю 8. червня з огляду на розгляд бюджету мін-ства внутр. справ у бюджетовій сенатській комісії.

Інтерпеляція пос. С. Хруцького

в справі конфіскати промови пос. д-ра Дм. Левицького в ч. 121. „Діла".

(іх) Сьогодні перед приступленням до денного порядку забрав слово пос. С. Хруцький і виголосив ось таку заяву:

Висока Палато і п. Маршалку! Українська ґазета „Діло" у Львові отримала листа від ґродського староcти з датою 1. червня ц. р. в якому повідомлено редакцію, що на основі 73 статті розпорядку президента річипосполитої про пресові права 121 ч. цеї ґазети є заняте з приводу статті під заг. „Наші змагання", фактично за промову голови Українського Клюбу пос. д-ра Дм. Левицького, виголошену підчас ґенеральної бюджетової дебати над звітом бюджетової комісії про бюдж. прелімінар на період від 1. квітня 1928 — до 31. березня 1929. Прошу Панів, це мабуть уперве у Польщі зайшов нечуваний в історії парляментаризму у світі факт, якого в ніякий спосіб не можна витолкувати й якого не можна подумати собі у парляментарно демократичній республиці. Конфіската посольської промови є яскравим нехтуванням конституції. Коли у польській конституції заґварантовано незайманість поодиноких послів, то тим більше сойм як цілість, сойм як найвища інституція в державі мусить користатися з неї незайманости. Промови послів творять інтеґральну частину соймового засідання тому промови послів є власністю цілого сойму і як такі переходять попередно, так мовити, цензуру маршалка сойму. Наслідком того конфіската посольської промови, втягненої вже до соймового стеноґраму, є знасилюванням права і гідности цілого сойму. Тому подаючи до відома п. маршалка повисший факт конфіскати промови голови Українського Клюбу, маю честь питатися, чи пан маршалок, поставлений на сторожі права і гідности цеї Високої Палати, гадає виступити в обороні цього сойму.

На запит пос. Хруцького марш. Дашинський відповідає: Скажу перевірити, чи переклад був буквальним перекладом стеноґраму. На випадок ствердження цеї буквальности, перешлю справу міністрові справедливости, щоби привернув стан правопорядку в даному уряді. (Засягнені устні інформації у ріжних найвизначніших представників сойму кажуть ствердити одноодушність поглядів, що конфіската посольської промови, переведеної хочби навіть під якоюсь формальною покришкою є річю цілком недопускаємою).

З парляментарної арени.

(Власні телефонограми з 2. травня 1928.)

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ СОЙМУ

Ображений міністр.

(іх) Вже вчора при дебаті над бюджетом мін-ства земельних реформ прийшло до конфлікту між послом Вижиковським (Визволеніє) та міністром Станєвічом. Названий посол ужив під адресою політики міністра дуже гострих висловів м. і. що нинішне мін-ство земельних реформ треба би назвати поправді міністерством гамування земельних реформ. На ті слова міністр обрушився з міністерської лавки, однак промовець випросив собі обмежування посольської свободи критики. Опісля міністр хотів зразу покликати посла перед суд чести, однак обмежився до названня тої посольської промови демаґогією. Марш. Дашинський оголосив соломоновий присуд, що мовлячи, вислови посла в нічому не уступають щодо делікатности висловам міністра. Нині ця справа мала свій дальший перебіг, бо пос. Полякевич (1-ка) виголосив велику заяву, в якій закинув у страшно напастливий спосіб пос. Вижиковському фальшівництво соймового стеноґраму, мовлячи, пос. Вижиковський ужив вислову, що мін-ство земельних реформ повинно бути названо мін-ством нищення реформ, а тепер там є гамування. В той спосіб цей інцидент прибрав на гострості. В обороні пос. Вижиковського виступив голова клюбу „Визволеніє" пос. Вожніцький. Міністр з посольських лавок почав ручитися словом чести і цілу цю авантуру ліквідував покищо марш. Дашинський заявою, що розпорядить слідство на скільки може бути мова про фальшування соймових стенограмів.

Бюджет мін-ства освіти і віроісповідань.

Референт пос. Стипінський (1-ка) підкреслює, що мін-ство освіти до нині не має ще правних приписів, які нормували би устрій шкільних властей та управ. Є лише рамковий закон, а в практиці комбінація польських приписів та давніх законів із часів займанних держав. Далі немає закону про шкільництво головно середнє та фахове, яке спирається лише на розпорядках міністра. Обговорюючи рубрики видатків в бюджеті мін-ства, референт звернув увагу, що коли в 1927-28 р. видатки виносили 16.68 проп. загального бюджету, то тепер виносять лише 15.78 проп., а уряд пропонував навіть лише 15.17 проп. Комісія піднесла видатки головно на будову народніх шкіл з 5 міл. на 20 міл. зол.

Дискусія над бюджетом мін-ства освіти та шкільництво національних меншостей.

(іх) Пос. Чапінський (ППС). Бюджет мін-ства освіти є дуже мізерний. Найбільш оптимістичні рахування на комісії стверджують, що в Польщі є 33 проп. анальфабетизму, за то віроісповідання творять аж 7 проп. цілого бюджету. Треба підкреслити потребу поділу церкви від держави, не виступаючи зрештою, ані проти церкви, ані проти релігії. Зазначує, що на випадок відкинення внеску ППС про скреслення цілого бюджету віроісповідань, клюб ППС заголошує внесок евент. скреслити 10 зол. із виінуваання духовенства як демонстрацію проти останніх вибриків клиру. (Розуміється і польського). В справі шкільництва т. зв. нац. меншостей промовець висловлюється проти утраквізації шкіл і поручає основувати український університет у Львові, тому, що кождий нарід має повне право до своєї нац. школи. Пос. Єнджеєвич (1-ка), хвалючи мін-ство освіти по травні в порівнанні з перевтраввевим, заявляє м. і.: В справі шкільництва нац. меншин уряд і бльок, який співпрацює з ним, стоять на становищі, що не може бути мови, аби якийнебудь громадянин був упосліджений у своїй національности чи віроісповіданні. Культурна праця кождої нації є гідна пошани і ніяких переслідувань бути не може. Замір цього уряду та доконані вже його посунення в цій справі свідчать, що справа є на кращій дорозі, хоч вона ще дефінітивно нерозвязана, перші кроки вже зроблені і зміна є на краще. Бльок, очевидно, має тому повне довіря до нинішнього міністра освіти. Пос. Каліновський (Визв.): Збільшення бюджету ресорту освіти та збільшення бюджету інших ресортів не є в пропорції. Щодо шкільництва нац. меншин, то в наших матеріялах маємо в цій матерії також ріжні достойні справи, однак одна з них є дуже недостойна, а саме постійне вживання термінольоґії „русин" і „руський" замісць „українець" і „український". Цю нелогічну термінольоґію треба скорегувати, бо це є уколювання шпильками. Не поділяю закиду, що коли українці говорять про будучу самостійність України та Білоруси, то така енунціяція є держ. зрадою. Не можна твердити, що карта історії цим разом відвернулася в останнє. Мусимо, очевидно, рахуватися з теперішніми умовинами та не можемо творити конфліктів, котрі розірвали би те, що маємо. Одначе розуміємо тенденцію українців. У програмі нашої партії є як ідеал будучини федерація свобідних народів, тож і народів польського, українського та білоруського. Першим етапом мусить бути бодай заспокоювання їх культурних потреб. В порівнанні того, що міністерство вважає за потребу у своїх матеріялах, з тим, що виконало у програмі на найближчі роки, є величезною діспропорцією. Практика мін-ства є дуже далека від ідеалу. (Пос. Каліновський старий польський культурний діяч, який брав активну участь у перших часах української революції в Києві у великій згоді та співпраці з тодішнім українським нац.-революційними провідниками, є мабуть єдиний в нинішньому соймі й один із дуже поважних у цілому польському громадянстві, якого щирість демократичних і ліберальних поглядів у відношенні до непольських народів не треба сумніватися).

ВЕЛИКА ПРОМОВА ПОС. ВОЛОД. ЦЕЛЕВИЧА.

(іх) Пос. Вол. Целевич (Укр. Кл.) виголосив одногодинну промову, повну надзвичайно докладних статистичних дат і убрану у високу вартість реторичної форми. Понижче подаємо дуже коротенький зміст, тому що промова ця буде оголошена окремо. Промовець застерігається проти вживання термінів „руський" і „український", пригадуючи, що в римському договорі є термін „український". Також перечить договорові про нац. меншости утраквістичний закон. Шкільний плебісцит є високо підозрілий з огляду на масові факти фальшування підписів. Цілою статистичною табелею доказує промовець, що одну користь українці зазнали від теперішнього уряду, а саме втрату 217 шкіл у Галичині, не кажучи про ще гірше положення на Волині, Холмщині та Поліссю. Наводить низку фактів яскравих шк. зловживань і мішування адміністрації у шкільну політику. Опісля доказує статистикою політику переношення вчителів українців на захід. Обґрунтовує тезу, що сама утраквізація є достаточним казусом белі для українців. Гостро полемізує з відомими поглядами мін. Добруцького про те, щоби в національній школі вчили вчителі іншої національности. Порівнює стан шкільництва за австрійських часів і тепер, переходячи всі форми та види шкіл нижчих, середніх і вищих. Спиняється довше на справі українського університету, пригадуючи знову зломання польським урядом міжнародного зобовязання в цій справі. Вставлення 90 тис. зол. на „Інститут рускі" характеризує як провокацію української національної гідности. Окремо говорить про нострифікацію закорд. дипльомів українських абсольвентів. Наводить цитати з творів рев. польських діячів про боротьбу Польщі за свою рідну школу під російською і пруською займанщиною, а кінчає твердженням, що українці будуть так довго бити головами в мур польської екстермінаційної польської політики, аж поки, його таки не розібють.

ПОЛЕМІКА МІН. ДОБРУЦЬКОГО.

(іх) Присутній на засіданні міністр освіти Добруцький весь час промови посла Целевича сильно хвилювався і робив пильні записки. Негайно після того, як пос. Целевич зійшов із трибуни, оплескуваний з лавок непольських послів, вступив на трибуну міністр. Не буду полемізувати з т. зв. кресовим законом, який далі обовязує. Хочу лише скорегувати деякі числа подані передбесідником. В нас переводиться комасацію шкіл. В роках 1925 і 1926 було загально в Польщі 25.927 шкіл, а в 1927 — 25.329, отже на око шкіл меншає. Однак при тому не стало 613 шкіл із польською мовою навчання. Одно-клясові польські школи прилучуються до двоклясових українських і робиться утраквістичну школу. І поляки й українці тратять в тому випадкові свої національні школи. Кресового закону ми не змінили тому, що уряд не мав на це уповноваження. Далі міністр покликується на відсутність рекурсів і скарг та щодо адміністраційного трибуналу мін-ство було скаржене лише в одному випадкові і то поляками. До вадности підписів на деклараціях не можна приступити, бо це дало би притоку до репресій з обох сторін. Однак міністр бачив на деклараціях ті самі підписи за школою польською і українською. Виходить українське населення хоче школи утраквістичної. На Волині і Поліссі було взагалі менше охоти до плебісциту. Далі ще міністр мотивує, відомими вже арґументами, користь утраквістичної школи на т. зв. мішаних національних територіях. Запевнює, що мін-ство толерує в українських і білоруських гімназіях не реповинна, щоби не давати вигладів репрешколи. У справах нострифікації мі-

В Зелені Свята памятайте про Інвалідів У. Г. А. та Стрілецькі Могили!

Українська Громадо!

Важкі й великі завдання лежать на нашому поколінню. Власними силами мусимо підіймати наш край з небувалої руїни. Ніхто нам не поможе, коли самі собі не поможемо. Тому мусимо бути все приготовані на жертви й нести з гідністю тяжкі народні обовязки. Без особистих жертв не осягнемо нічого.

Але хто свідомо приймає на себе жертви, для того вони перестають бути тягарем, а навпаки — підбадьорюють і наповняють свідомістю власної гідности. Оттак ми нашою жертвенністю через обмеження своїх особистих потреб, будуємо наше рідне шкільництво, свою культуру. Так ми поширенням кооператив стали будівничими свого економічного життя.

До тої жертвенности відкликаємося ми що року в Зелені Свята та нагадуємо про **інвалідів дорогої нашому серцю Української Галицької Армії,** що в ті дні чекають всенароднього датку для себе — марного відшкодування за їх безповоротні втрати. Чекають, щоби ввесь український нарід засвідчив, що болів разом з ними, шанує їх рани криваві, їх страждання великі, хилить голову перед їх посвятою й любовю до Рідної Землі.

За останній час ми мали змогу збільшити допомогу нашим інвалідам. Українське Краєве Товариство Опіки над Інвалідами у Львові виплачує тепер **понад 6.000 зол. місячно** на самі ренти для тяжких інвалідів. Крім того удержує Дім Українських Інвалідів у Львові, захист для інвалідів-сухітників у Винниках коло Львова, дає протези (штучні ноги), лікування і ін. **Потребуємо 150.000 зол. на цей рік.** Тому використаймо Зелені Свята для збірної всенародньої помочі інвалідам УГА! Закладім підвалини цього фонду, зложім цю справді священну жертву для тих, що постраждали за нас!

В сьогорічні Зелені Свята, як і минулого року, Українське Краєве Товариство Оп ки над Інвалдами переводить збірку спільно з Товариством Охорони Воєнних Могил.

Минулорічна збірка не дала Товариству Охорони Воєнних Могил змоги виконати задумані пляни. Тимчасом наш національний обовязок велить, а й зовнішня конечність вимагає, щоби ми в найкоротшому часі привели до порядку наші стрілецькі могили. **Коли в найближчих місяцях цього не зробимо, то стрілецькі могили з тлінними останками наших героїв, на сором і ганьбу нашого покоління, будуть зрівнані з землею!** В самім Львові є поверх 1.000 стрілецьких могил. Чимало їх розкинено по цілому краю. Вони здебільша запущені, в гіркім занедбанні — болючий доказ нашої непошани до традиції, нашого нерозуміння культу поляглих. Двигнім їх отже з упадку, поставмо памятники на гробах найкращих синів народу! На охорону могил потребуємо цього року в самому Львові **щонайменше 25.000 зол.** Потрібну квоту мусимо зібрати в ці Зелені Свята, бо потім буде запізно.

Нехай не буде нікого, хто не давби бодай дрібного датку на впорядкування могил та побудування памятників! Нехай ніхто не відмовить своєї жертви для інвалідів УГА, на гоїння їх ран, на місячні ренти!

Збірка повинна бути переведена в кожній церкві, читальні „Просвіти“, кооперативі, товаристві. В залежности від дозволу влади буде переводитися збірка від хати до хати на протязі цілого місяця червня. Крім того Українське Краєве Товариство Опіки над Інвалідами розішле свої чеки при помочі часописів, якими ВП. Жертводавці матимуть змогу надіслати жертви.

Жертвуйте всі! Творіть фонд, гідний нашої нації та наших недавніх великих діл! Покажіть тверду волю народу до життя!

Всі жертви слати на адресу: Українське Краєве Товариство Опк и над Інвалдами, Львв, вул. Руська Ч. 3/II.

Львів, у травні 1928.

За Головну Раду Товариства Охорони Воєнних Могил:

Бр. Янів, голова. **Д-р Ів. Німчук,** секретар.

За Головну Раду Українського Краєвого Товариства Опіки над Інвалідами:

Дм. Паліїв, голова. **Роман Сушко,** секретар.

ство є безсильне, бо це інгеренція академічних сенатів. Міп-ство давало також поміч українським абітурієнтам, це кнесінкувати деякі формальні ухвали.

НІМЕЦЬКЕ ТА ЖИДІВСЬКЕ ШКІЛЬНИЦТВО.

(іх Пос. Утта (німець) жалівся, що мін-ство нищить народні німецькі школи і відступом або насильством злітвідувало вже досі три четверті німецького народнього шкільництва. За те в Німеччині для поправа польського шкільництва. Від нього там повних кільканадять польських шкіл та уряд німецької республики разом із представниками національних меншин виготовив розпорядок заспокоюючий культурні потреби меншин. Постулят культурної автономії мусить увійти на чергу дня. Пос. Вигодський (Жид. Кл.) жалівся, що жидівські народні школи не мають права прилюдности та отримані концесії є не постійні. І так напр. є одна школа у Львові, яка дістала право прилюдности. Жидівські діти в школі є примушувані говорити християнські молитви, а вчителі навмисне витаються з ними словами „нєх бендзє похвальони Єзус Христус" та діти мусять відповідати „на вєкі вєкув". Обом промовцям негайно відповідав міністер Добруцький, старзючись ослабити враження тих закидів.

Останні вісти.

(Власні телефонограми з 2. червня 1928.)

ФРАНЦУСЬКО-НІМЕЦЬКЕ ЗБЛИЖЕННЯ.

(іх) В Парижі засновано з ініціятиви Бріяна і Поля Бонкура міжслюбову парляментарну групу для допомоги французько-німецького зближення. Характеристично, що Поль Бонкур був славлений в Польщі як великий польський приятель.

НІМ. АМБАСАДОР У БРІЯНА.

(іх) Не зважаючи на свій стан реконвалесценції французький міністер закорд. справ Бріян, приняв на довшій конференції німецького амбасадора фон Гешa.

ЛІГА НАЦІЯ.

(іх) Англійський міністер заборд. справ Чемберлен виїхав до Женеви, маючи намір по дорозі відвідати міністра Бріяна. На засіданні сесії Ліги Націй не буде хорих міністрів Бріяна та Штреземана. Цього останнього заступатиме державний секретар Шуберт.

ПРОТИ ЕКСТЕРМІНАЦІЙНОЇ ІТАЛІЙСЬКОЇ ПОЛІТИКИ.

(іх) Німецькі студенти в Інсбруку на масових зборах рішили надальше боротися якнайбільш рішуче за своїх братів у півд. Тиролі, де вони виставлені на італійську екстермінаційну політику.

РУМУНСЬКІ ОФІЦЕРИ ГЕН. ШТАБУ У ВАРШАВІ.

(іх) В понеділок веч. приїздять до Варшави інспектор румунської армії ген. Маргареску, шеф ген. штабу Прумереску член ген. штабу і держ. секретар при мін-стві війни. Офіціяльний румунський комунікат заперечує офіціяльному характерові цеї візити. Румунські генерал-штабовці приїздять, мовляв, до Варшави на запрошення відсіль.

КОМУНІСТИЧНА АГІТАЦІЯ В АНГЛІЇ.

(іх) Чемберлен заявив на засіданні палати громад, що на основі поліційного слідства буде остаточно устійнене походження грошей на комуністичну агітацію в Англії. Весь матеріял буде предложений парляментові. „Дейлі Мейль" у звязку з цею справою передсказує закриття всіх більшовицьких торг. інституцій в Англії.

НА ПОМІЧ „ІТАЛІЇ".

(іх) Ідуть дальші горячкові приготування ратункових експедицій в ріжні напрямки. Все ще нема ніяких вісток від залоги воздухоплава „Італія". Амундсен узяв з завдання перешукати півн. частину Гренляндії.

ПЕРЕД УПАДКОМ ПЕКІНУ.

(іх) Звістки з Шангаю на Льондон кажуть, що треба сподіватися упадку Пекіну вже в найближчих днях. Пекін уже цілком евакуовано. З упадком столиці скінчиться громадянська війна в Китаю фактично побідою південних націоналістів.

СНІГ У ЧЕРВНІ.

(іх) Вчора впав у Вильні й околиці сніг. Засівам грозить повна руїна.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Льогенґрін.

Льогенгрін. Осяяна містичним світлом, зогріта сердечним теплем драма-опера.

Був я на ній нераз і нераз ще буду. І кожний раз, як надпливає срібнопёрий лебідь, у мене пробігають мурашки попа спиною, а на очах тремтять сльози. Не бачу, не хочу бачити сцени — тільки синяву неба і зелень вод, на тлі яких виринає світлина постать halотного лицаря.

„Лебедю мій!.."

Саля запирає в собі дух, здержує биття серця, щоб не сполошити святого, божественного настрою.

Згуки безсмертної арії хвилею розливаються по ріці, пташками розлітаються по темному борі, великодним дзвоном сколихують небо.

„Лебедю мій!..."

Вливають надію, радість і щастя в серце приниженої Ельзи, викликують острах і непевність у чорній душі Ортруди, кришать самопевність підступного Гельрамунда. А в слухачів воскресає віра в побіду світла над темрявою, доброї справи над поганою, чистого серця над брудними руками.

Недавно я був знову на Льогенгріні. Був у львівськім польськім театрі, бо... до німецького за далеко, а в українськім ще довго не побачу Вагнерівських опер.

Льогенгріна грав Грушинський, Ельзу — Цинінська, Ортруду — Греен-Скзовз, Гельрамунда — Кругловський, а пісаря — Заттей.

Слухаючи Грушинського, я думав про Голинського. Якби Голинський прекрасно співав Льогенгріна.

Солодка була Ельза, страшна у своїй демонічности Ортруда, заохочуючий до монархізму пісар, але... найсолодший був таки один з пазів, хоч мав мініятурну ролю і не дуже богатий стрій. (Він тільки в „Льогенгріні" „він", а так, то називається Окопська!). Мужеський хор незвичайний, але зате робив зі себе лицарів, як не можна гірше. Ходили по сцені якісь довгохалатні художники і кожним своїм рухом домагалися відпустки, для поратування здоровля. Відспівавши погрози, здивування чи втіху, попадали в апатичний настрій статистів, не захоплюючись радощами, ні не хвилюючись нещастям.

В третій дії трубачі трубіли так, що аж дірігент крутив головою, поділяючи погляди слухачів.

Але що там вистава!...

Опера „Льогенгрін" була і буде безсмертна, була і буде богослуженням, повним піднеслого, святочного настрою.

Господи! Чому не дав ти нам Вагнера!?... А може й добре, що не дав, бо де він побачив би своїх Льогенгрінів?!...

Хіба тепер у Харкові. Але чи не мусів би Льогенгрін, убиваючи Гельрамунда, зачепити по дорозі мечем і пісаря?! А пісню про Граале... Чи не треба було б переробльовати, щоб не вийшла апольогія християнського культу?!...

На останній виставі я знову мав сльози в очах.

Хоч тут і там „не пристало" все як слід, хоч Грушинський з піснею про Граала так спішився, немов би мав замовлене авто під театром, хоч паж так мало коли показувався...

Я мав сльози в очах і напевно ще не раз буду мати.

Поминаючи все інше, серце в мені рветься, чому я не жив у тих прекрасних часах.

Подумати тільки:

Ельза, прекрасна а великая княжна, готова віддати руку і серце кожному, хто набе гудза Тельрамундові! Як легко тоді було зробити карієру!

Тільки трохи натуги і відваги!...

Потім: і молода жінка і старий титул і прилична посада.

А головне:

Спкий-такий капітальчик і відьне помешкання!

Галантіон Чіпка.

По широкому світі.

Директор від секції розоброєння при Лізі Націй поїхав у Париж порадитись, що зробити в справі вибуху „фосгену" в Гамбурзі.

Англія протестує, щоби фабриканти „фосгену" нищили його в морі, бо отрута цього газу може повбивати риби.

100.000 фармерів із західних стейтів Північної Америки приїде до Канзас-Сіті, коли там відбудеться республиканський зїзд. Це має бути демонстрація проти відмови Куліджа, який не хоче затвердити законопроекту про фінансову допомогу фармерам.

У новім райхстазі комуністична партія займе четверте місце. Згідно з традицією місця в президії розділюють між чотири найчисленніші партії. Тому комуністи дістануть одно із трьох місць віцепрезидента парляменту.

У франц. уряді мають поробити деякі зміни: бувш. міністер фінансів Люшер має взяти теку мін-ства праці.

Провідник III. японської дивізії вислав до китайських військ ультімат, щоби опорожнили до 48 годин Тсінг Тав і околицю.

Штреземан, на пропозицію ввійти в склад нового нім. уряду, заявив, що не міг би цього зробити, як довго його партія (дайчнаціоналєн) не бере офіціяльно участи в правлінні.

НОВИНКИ

— **Особисті вісти.** З нинішним днем (4. п. м.) почав відпустку головний редактор „Діла" **Вас. Мудрий.** В часі відпустки буде його заступати в усіх редакційних справах член редакції „Діла" **д-р Іван Німчук.**

— **Опікуни стрілецьких могил:** По одній могилі: 145. Калитяк Роман, 146. Осип Стефанович (передтим фірма Зубяк), 147. Леонард Дзедзінський, 148. Спорт. Т-во „Україна", 149. д-р Іван Брик, 150. Костик Олекса, 151. радн. Д. Лопатинський, 152. д-р А. Лунів з Борщева, 153. о. Михайло Кравчук з Неговець, 154. Кооператива „Власна Допомога", 155. Михайло Баддюк, 156. Чит. „Просвіти" на Личакові, 157. д-р Волод. Щуровський, 158. д-р Петро Паліїчук, 159. о. д-р Василик, По дві могили: 160. д-р М. Панчишин, 161. „Сокіл-Батько", 162. Ученики кл. I Б Торгов. Школи, 163. Учениці 5 кл. дівочої школи ім. Шевченка з господинею класи, з нагоди її іменин, 164. Учит. Збір хлопячої школи ім. Грінченка, 165. Кооперат. Укр. студ. Богословії „Визволення". Чотири могили: 166. Читальня Укр. Студент. Богословії, 167. Жіноча секція при Філії „Просвіти" ім. Шашкевича з нагоди іменин К. Малицької 1 могила. Досі є зголошених опікунів над 282-ма могилами.

— **Гарний почин** дала „Українська Каса" на Личакові призначуючи 50 зол. на фонд опіки над ремісничою молоддю, на руки Т-ва ремісників, промисловців і торговців.

— **Львівська темна хроніка.** 20-літню Марію Чарнецьку з Лопатина суд присяжних звільнив від вини, розглянувши мотиви, які спонукали її до вбивства своєї 6-тижневої незаконної дитини. — Арештували б. власника складу шкір на Жовківській М. Фавра, який 3 роки тому вкрав 20.000 зол. і втік з ними до Аргентини, звідки тепер вернувся, затужнивши за таким новим інтересом.

— **Замах на Европу.** Америк. інжинір Фред Сальтер присвятив багато літ життя одній великій ідеї: як приєднати для американського суходолу теплоту гольфштрому. І найшов розвязку: довкола островів Багамі, на півн.-схід від Фльориди та Куби, розділює гольфштром половину своєї теплої течі; між Фльоридою і Кубою треба вибудувати велетенську гать 217 км. завдовжки, 50 м. загрубшки і 270 до 300 глибини, так щоби гольфштром не міг відпливати із мексиканського заливу. Тепло, яким він огріває Европу, лишиться виключно для Америки. В Европі настане тоді ледяна доба, але Фред Сальтер не думає тоді їхати до Европи, коли Америка дістане райський клімат. Ліга Націй покищо не протестує, бо ця американська ідея не вийшла ще з стадію воєнної загрози.

— **„Нора" має 80 літ.** Скандинавська преса пригадує у відгуках післяйсенівських свят, що цими днями святкує своє 80-ліття жінка, якої портрет запозичив Ібсен до своєї пеци „Нора". Є це пані Лавра Кілер, дівчина і письменниця, що зробила знайомість з Ібсеном ще в 1860 р. після виходу його пеци „Бранд". Вона звернулась тоді до Ібсена листовно з критикою цієї пеци, а Ібсен згодом познайомився з нею особисто. Коли вона вийшла заміж за д-ра Кілера, драматург ужив до своєї песи дещо із їхньої подружньої історії. Коли песа йшла в Копенгагені, де вони жили, всі знали, що Нора це пані Кілер і для неї було це неприємним ударом. 20 літ пізніше вона вибачила Ібсенові його недискретність і примирилась з ним.

— **Із спортового світа.** Найновіші типи самоходів „Прага", виконані люксусово, мають небувалий успіх серед землевласників, промисловців і лікарів. Вони забезпечені в патентований самодіяльний автомат, що виключає можливість виголення річищ, мають найновішу інсталяцію Боша, вкриту шкірою, емальовану патент. Дуже, згідно з найновішими технічними вимогами, незвичайно сталі, спеціяльно сильно будовані для наших поганих шляхів, так, що довгі роки не потребують ніякої направи.

— **Управа Інституту** оо. Редемптористів в Збоїсках п. Знесіння (Znieslenie) подає до відома, що приймає кандидатів на шкільний рік 1928-29. По ближчі інформації проситься звертати до Управи Інституту. 1348 1-2

Зі спортового життя.

Ронник I (Борислав) — Підгіря I (Дрогобич) 5 : 2 (2 : 2) розіграно 27. травня в Бориславі.

За побільшення площі „Сокола-Батька".

Чи є у нас ідейна молодь?

Таке питання почув я недавно у Львові в однім Товаристві. Та ось перед кількома днями появилася відрадна вістка в новинках „Діла", що абітурієнти філії Української Гімназії у Львові зібрали з нагоди цьогорічного матурального іспиту між собою 120 зол. на викупно майдану під „Український Город" у Львові, а рівночасно завізвали абітурієнтів усіх інших шкіл до такої самої пожертви. Та ледви минуло кілька днів з вже у головній гімназії та жіночій учительській семинарії у Львові також збирають абітурієнти на „Український Город" — на той проектований великий 11 морговий майдан, де тепер покищо маленьке грище для всіх українських товариств і руханків, а яке в цім році „Сокіл Батько" готовиться побільшити через викупно суміжної а дуже потрібної нам усім землі, так щоби на очах великого Львова виросла справдішня наша „гордість" — місце де колинебудь українці не лише міста Львова, але й півд. краю могли би перед своїми і чужими — які так часто навідують теперішний Львів — доказати, що ми тут живемо своїм питомим і стоїчним життям.

Напевно здійсниться бажання викупна, коли вся молодь піде тим самим шляхом, що вгорі наведено, а старші разом з ними, також слідами тих від кого вийшла ота щаслива думка до жертви шороку, коли молодь раз на все покидає шкільні мури. Ще певніше здійсниться, коли ціле велике багатоміліонове українське громадянство не лише в краю, а також поза кордонами чи поза морем також зрозуміє велику вагу цеї сокільсько-руханкової ділянки. Бо довідуємося з останнього звіту Старшини С.-Б. („Сокільські Вісти" ч. 4.), а також зі звіту, який небавом у львівській пресі появиться мабуть, що до здійснення того завдання, щоби ми мали на вічні часи свій великий стадіон у Львові, де можнаб торжественно витати своїх чи чужих гостей, треба зібрати чим скорше ще у цім році, а найпізніше у жовтні 1928 ... 10.000 долярів, тим більше, коли власники тої землі, на жаль, змагають від нас щораз більшої ціни купна.

„Сокіл Батько" ... не лише го завдання в життя ... Східної Галичини, Волині та Закарпаття, але рівночасно ...

На „Народній Дім" на Богданівці.

Отсей будинок має станути як „Народний Дім" у дільниці Львова, що зоветься **Богданівка**, від імени гетьмана Богдана Хмельницького, який таборив там підчас облоги Львова 1649 року. Фундаменти „Народнього Дому" вже положені від кількох літ, одначе дальша будова припинилася через недостачу фондів. Сама Богданівка за слаба числом, щоби подужати це велике завдання. В „Народнім Домі", якого власником буде читальня „Просвіти" мають найти приміщення крім салі для вистав і сходин, ще й инші культурні та гуманітарні установи, як Захоронка, школа „Рідної Школи", руханкова організація молоді і дві Кооперативи (споживча і кредитова). Це має бути дійсна українська станиця на окраїні Львова. Українське громадянство не може допустити до змарнування зачатого діла. Особливо львівське громадянство усіх станів відгукнеться живо на заклик богданівської читальні „Просвіти" і тим причиниться також до звеличання памяти великого гетьмана.

території, але і у ріжних краях світа, одначе памятає на свій старий край, та особливо сповнить свій горожанський обовязок через свою жертвенність на „Український Город".

Член „Сокола-Батька".

Театри.

Міський великий театр:

3-го г. 3·30 попол. „Цілунок Попелюшки".
3-го г. 7·30 веч. „Тоска" виступ З. Дотиєського.
4-го г. 7·30 веч. „Вірна жінка".

Міський „Театр Новин":

3-го г. 3·30 попол. „Хай мене чорти".
3-го г. 8. веч. „Молодість у маю".
4-го г. 8. веч. „Паганіні" з Малиновським.

КІНА.

„Аполло": „Пробудження жінки".
„Лев": „Поїзд-марево" і „Шалена Фіфі".
„Палас": „Дама в тигровім плащі" і „Легко стати батьком".
„Фатаморгана": „Кармен".
„Байка": „Шляхотна помста".

†

Сумом повитий Виділ Сп. Тов-а „Україна" повідомляє, що дня 2. червня ц. р. помер по короткій а важкій недузі

КАЛЕЦЬКИЙ РОМАН

уч. VI. кл. гім., член спорт. Т-ва „Україна".

Похорон відбудеться в понеділок дня 4. VI. в год. 2-ій з Богданівки, на янівське кладовище. В. Й. П.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру дир. В. Карабіневича:

Рожятин:
4. VI. Циганка Ава.
Брошнів:
5. VI. Циганка Ава.
Болехів:
6. VI. Барон Кімпель.
Стрий:
7. VI. Воскресения.
8. VI. Вихрест.
Синевідсько Вижне:
9. VI. Вихрест.
10. VI. Вій.
11. VI. Гейша.
Сколе:
12. VI. Воскресения.
13. VI. Вій.
14. VI. Вихрест.
15. VI. Гейша. 9—?

В гімназії СС. Василіянок у Львові (з повними правами державної) вступні іспити до клас II—VIII будуть переведені в днях 18.—23. червня а до класи I-ої дня 28. червня. Виїмково (наприклад на основі лікарського свідоцтва) до тих іспитів можна зголошуватися вже 15.—16. червня. На вступний іспит до VIII-ої кл. треба мати дозвіл шк. Кураторії. При зголошенню до іспиту предкладається метрику уродження й евентуально останнє шк. свідоцтво. Для учениць гімназії є в обійстї всі інститут СС. Василіянок. Гімназія міститься при вул. Длугоша 17. — За управу: *Д-р Б. Щурат.* 2352 1-3

Ґумові Панчохи і Бандажі

проти жиляків і опухлих ніг
найдешевше
в спеціяльнім складі
ЛІНОЛЕЮ І ЦЕРАТ
Леопольда Гааса
Львів Леґіонів 3. — Тел. 16-45.

Вступні іспити в прив. жін. гуманістичній гімназії „Україн. Інст. для дівчат" з повним правом прилюдности в Перемишлі, до клас II—VIII, відбудуться в днях від 21.—23. червня ц. р., а до I. кл. дня 28. червня ц. р. Вступний іспит до VIII. кл. можна здавати за окремим дозволом Кураторії. До іспиту вимагана метрика уродження і евент. послідне шкільне свідоцтво. — *Управа.* 2319 3-3

Управа дівочої гімназії Рідної Школи в Станиславові (гуманіст. тип) подає до відома, що вступні іспити до I. кл. відбудуться 28. червня, до клас II.—VIII. 29. червня. Подання до вступного іспиту до клас II.—VII. з відповідними залучниками треба вносити до дня 23. червня до Управи гімназії. — *Д-р М. Сосницький.* 2339 2-3

В прив. учит. семінари СС. Василіянок у Львові при вул. Потоцького 95 з правами державних шкіл відбудуться іспити в такім порядку: Вступні іспити на I. курс дня 30. червня, на курс II. і III. в днях 25—27 червня. Подання доповнені метрикою, лікарським свідоцтвом від фізика та останнім шкільним свідоцтвом треба складати в дирекції найпізнійше день перед початком іспиту. Вписи на всі курси та до всіх клас семиклясової школи вправ відбудуться в днях від 28. червня до 1. липня включно. — *Управа.* 2316 2-3

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФОРТЕПЯН вигідно куплю, заплачу сейчас готівкою. Ганак, Пісецького 21. I. поверх. 2314 4—8

ЧЕЛЯДНИКІВ столяра і рільбара приймe рільбар Д. Станишин в Олеську. Зголошуватись письмо. 2333 2-2

КОНКУРС на будову мурованого приходства в Заболотові. Зголошення приймається кождого дня в Парохіяльнім уряді до 10. червня ц. р. 2337 2-3

ҐАЗДІВСТВО 17 моргів 4 милі від Львова, будинки, інвентар, засіви, добра земля, на продаж за 31.500 золотих. Зголошення в Адміністрації під „Ґаздівство". 2349 1-1

САМОХОДИ ОСОБОВІ І ТЯГАРОВІ

ЕКОНОМІЧНІ
ТРЕВАЛІ
ЛЮКСУСОВІ
ОДИНОКІ НА ЗЛІ ДОРОГИ

Представництво: Львів, вул. Ягайлонська 7. Тел. 305

ГОДИННИК ВАШ буде найліпше направлений у найбільшій годинникарській робітні **Івана Зельтенрайха**, Львів, [illegible]рійська 5. — З провінції просимо ре[illegible] присилати почтою. — Старомод[illegible] годинники переробляємо на ручні. 3 6 89-?

КОНЦИПІЄНТА рутинованого негайно прийме д-р Теодор Жолкірчук, адвокат у Бродах. Услівя після умови. 2336 2—3

ДУЖЕ ДЕШЕВО... ТАК, але заразом найліпші годинники як також юбилерські вироби, продає найбільший у Львові фабричний склад **Й. Домбровскі — Лев Розважевскі**, Академічна 2 (Готель Жорж) тел. 27—29. Догідні умови сплати. 2346 2-3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

ТРУСКАВЕЦЬ
Д-р Ростислав БІЛАС
орд. як попередних літ
вілля „РУСАЛКА".
2233 5—5

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка
д-р Фелікс Ган
Львів, Городецька 46.
2353 Пересвітлення Рентгеном. 1—28

Дентист Яків Насс
Львів, вул. Сикстуська ч. 17. II. п.
Скріплювання хитаючихся зубів, пльомбування й виймання зубів без болю. Штучні зуби в каучуку і золоті після американської системи. Пацієнтів з провінції полагоджується в найкоротшому часі. П.Т. Урядовцям і студентам значна 2090 знижка. Полекші в сплатах. 4—10

КОМПЛЕТ перша сорта ЗОЛ. 28.
6 ложок, 6 вилок, 6 ножів і 6 кавових ложечок з хінського срібла. II-га сорта 25 зол.
у Б. ҐРИНБЕРҐА, Сикстуська 4.

Ширіть наш часопис!

„КАРПАТІЯ"

Товариство взаїмних обезпечень на життя і ренти у Львові, Руська ч. 18

Звичайні Загальні Збори відбудуться дня 21. червня 1928. року в год. 5-ій вечером в салі засідань Дирекції Тов-а „Дністер" Львів, Руська 20 I. п. зі слідуючим порядком нарад: 1) Відчитання протоколу послідних Зборів. 2) Звіт з діяльности і предложення рахункових замкнень за рік 1927. 3) Звіт Ревізійної Комісії і уділення абсолюторії. 4) Ухвалення внесення Ради в справі надвишки касової за 1927 р. 5) Ухвалення введення нових тариф і загальних услівій обезпечень. 6) Справа фузії з Т-вом „Дністер". 7) Вибір 12 членів Надзірної Ради за 3 членів і 3 заступників Ревізійної Комісії. 8) Внесення.

В Загальних Зборах беруть участь і голосують всі властновільні члени обезпечені в Товаристві щонайменше 1 рік та власники щонайменше 25 уділових листів, якщо вони заложать від Дирекції 8 днів перед Зборами достаточний згляд повідомлять її, що возьмуть участь в Загальних Зборах.

2351 Надзірна Рада.

Оголошення.

Українська Повітова Бурса імени Маркіяна Шашкевича в Бродах святкує дня 1 липня 1928 р. ювилей 25-літнього свого істновання зі слідуючою програмою: 1) Служба Божа, 2) торжественна академія і 3) раут. На свято це запрошує Виділ всіх теперішних, як і бувших членів, як рівнож і бувших питомців тої Бурси. Рефлектуючих взяти участь в рауті проситься повідомити про се Виділ бодай тиждень перед святом і прислати на покриття коштів 5 зол. — За Виділ: *О. Адам Зофіяновський* голова, *Д-р Т. Жолкірчук* секретар. 2335 2-3

Конкурс на відбудову спаленої церкви

2236 (осталися лиш мури.) 3—3

Пляни можна переглянути в греко-кат. уряді парохіяльнім в Обертині п. в місці коло Коломиї і туди вносити оферти до 10. IV. 1928 р. Не принятi останутъ без відповіди.

За редакцію відповідає Василь Мудрий. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Видавничої Спілки „Діло", Львів, Ринок ч. 10.